

Ἐδολος φόνος

Ἄλέξανδρο τὸν φωνάζανε
Στὴν οἰκογένειά του.
Gregory οἱ φίλοι του
Ἀπὸ τὸ Γρηγορόπουλος.

Κωλόπαιδο, κατὰ πᾶσα πιθανότητα
Ὁ ἀστυνομικός, ποὺ πυροβόλησε
Μὲ πᾶσα πιθανότητα
Νὰ τὸν σκοτώσει.

Ἐνας δεκαπεντάχρονος
Πυροβολήθηκε θανάσιμα
Εἶπαν τὰ ραδιόφωνα κι οἱ τηλεοράσεις
Καλὰ (καὶ κατὰ τὰ συμφέροντα)

Λογικά (και ιδεολογικά), τὰ σχολιάσανε
Κι οἱ ἐφημερίδες. Καὶ ὄλα βεβαιώθηκαν
Στις καταθέσεις. Καὶ ποῦ ἀκούστηκε
Ψευδομάρτυρας ὁ θάνατος.

Κι ὅμως μετὰ ἀρχίσαμε τὶς ἀμφισβητήσεις.
«Ὁ Ἀλέξης ζεῖ» καὶ τὰ παρόμοια καὶ τὰ λοιπὰ
Θυμωμένα τραγούδια, γιατί βαρυνθήσαμε πολὺ
Ἄλλὰ εἶναι ἐπίσης πολὺ βαρὺ νὰ παραδεχθοῦμε

ἽΟτι τὰ ἴδια αὐτὰ τραγούδια
Μᾶς εὐθύμησαν ἔστω καὶ λίγο
Γιατὶ αὐτὴ εἶναι ἡ δουλειά τους. Καὶ ἡ δικὴ μας
Νὰ ξεσηκωθοῦμε, γιατί οὔτε Ἀλέξης ἦταν οὔτε ζεῖ

ἽΟ οὔτε κᾶν Ἀλέξανδρος, ἀφοῦ
Στὸν δῆθεν ἄνδρα καὶ τὸν συνεργό του
Δὲν πρόλαβε ν' ἀντισταθεῖ
ἽΗταν μονάχα ἓνα παιδί.

Κῶλος ἦταν οἱ δυὸ ἀστυνομικοί. Κι ἐμεῖς
ἽΑνάμεσά τους, σ' αὐτὰ τὰ κωλομέρη, σὰν μισόχαζοι
Κι ἀφοῦ χαζοπένθος δὲν ὑπάρχει
Τὶ ἄλλο ἀπὸ χαζοχαρούμενοι

Στὴν ἄβυσσο πᾶμε μὲ τάξη, ἄς ἀκολουθοῦνε κι ἄτακτοι
Σὲ διαδήλωση θὰ δικάσουμε τὸν δολοφόνο
Ποῦ λέει πὼς ἦτανε παλιόπαιδο
Κι αὐτὸ προκάλεσε τὸν φόνο.

Ἐμεῖς ὡστόσο, ὅλοι μαζί ἀθῶοι, λέμε πὼς
Ἀναστήσαμε τὸ θῦμα, ἀλλάζοντας τ' ὄνομά του
Ἔτσι θὰ μείνει ἥρωας γιὰ μᾶς, μ' ἐμᾶς
Ἀχρονος, μακριὰ γιὰ πάντα, ἀπ' τὴ μαμά του.

Ἐπαύριον

Τὴ ἡσυχία εἶναι αὐτὴ στοὺς δρόμους
Ποὺ παίζαμε χθὲς κλέφτες κι ἀστυνόμους

Τίποτε δὲν ταραζεῖ αὐτὴ τὴν ἡσυχία
Οὔτε ἡ καθημερινὴ μας νόμιμη ἀναρχία

Ἐκεῖ ποὺ σκότωσαν ἓνα παιδί
Καὶ παραλίγο ἓνα ΜΑΤατζῆ

Καὶ ἀπ' τὰ παλιότερα θύματα τίποτα δὲν μένει
Ἄφοῦ κι οἱ θύτες εἶναι πεθαμένοι

Στὴ θέση τους ἄλλοι ἐνστολοὶ καὶ μυστικοὶ
Ἴδιοι καὶ ἀπὸ δῶ καὶ ἀπὸ κεῖ

Σήμερα ἀπ' τὸ πῶς θὰ γραφτεῖ πάλι ἡ ἱστορία
Πιο πολὺ μᾶς ἀπασχολεῖ ἡ κυκλοφορία.

Μὴ μᾶς καθυστερήσει κανένα σοβαρὸ τροχαῖο
Οὔτε πρῶτο θά 'ναι οὔτε τελευταῖο

Νὰ ἐπιστρέψουμε γρήγορα στὶς δουλειές μας
Καὶ στὶς ἀθόρυβες μὲ τοὺς ἄλλους ἐνοχές μας

Δὲν εἴμαστε εὐτυχῶς κωφάλαλοι
Μόνο κουφοὶ καὶ ἄλαλοι

Μ' ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμή στὴν ἄλλη
Μόνο ἀλίμονο ἄλλοι

Μόνο ἐσὺ κι ἐγὼ
Κι ἡ ἐρημία τοῦ πλήθους* ἀπὸ τὴν ἠχώ

Κι ἂν οἱ νεκροὶ δὲν εἶχαν γεννηθεῖ
Δὲν θὰ μᾶς ἐνοχλοῦσαν οὔτε αὐτοί.

* Μανόλης Αναγνωστάκης, «Μιλώ»